

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/325/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113211442
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2113211442.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. Q. N., nar. XX.X.XXXX a 2. M. N., nar. X.X.XXXX, obaja bytom N. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 1.958,24 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12. júla 2013, č.k. 10C/282/2013 - 48, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odmietol odpor zo dňa 30.5.2013, doručený dňa 31.5.2013, podaný vedľajším účastníkom proti Platobnému rozkazu č. 9Ro/74/2013 - 25 zo dňa 30.4.2013.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 93 ods. 1, 2, 3 a 4, § 172 ods. 1, § 174 ods. 3 a § 201 O.s.p., keď dospel k záveru, že odpor podaný vedľajším účastníkom je podaný neoprávnenou osobou a oneskorene. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynulo, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, vstúpilo z vlastného podnetu do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných, a to po vydaní a doručení platobného rozkazu právnomu zástupcovi žalobcu a žalovaným. V lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu žalovaní odpor proti nemu nepodali, preto platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Po nadobudnutí právoplatnosti platobného rozkazu, podal proti nemu odôvodnený odpor vedľajší účastník na strane žalovaných. Občiansky súdny poriadok neobsahuje výslovne ustanovenia o možnosti vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu, túto možnosť dáva v ust. § 172 ods. 1 O.s.p. len žalovaným. V ust. § 201 O.s.p. je upravené, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, len ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom - v konaní však nevyplýva žiadny spôsob vyrovnania vzťahu medzi žalovanými a vedľajším účastníkom, a preto bol súd toho názoru, že vedľajší účastník môže podať odpor len v prípade, ak ho súčasne podajú aj žalovaní. Tomuto postupu zodpovedá aj obsah ust. § 93 ods. 4 O.s.p., t.j. aby úkony vedľajšieho účastníka neodporovali úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaných, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Uviedol, že pri podávaní vedľajšieho prostriedku

je vedľajší účastník limitovaný v zásade dvoma zákonnými obmedzeniami, a to ust. § 201 O.s.p. a ust. § 93 ods. 4 O.s.p. Ust. § 201 O.s.p. sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 1 O.s.p., ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania, pričom vedľajší účastník tejto skupiny môže podať odvolanie aj proti vôli účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, k čomu ho oprávňuje jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania. Iná je však situácia pri druhej skupine vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods. 2 O.s.p.), ktorý inštitút vedľajšieho účastníctva bol zavedený až novelou Občianskeho súdneho poriadku, vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008. Vedľajší účastník tejto skupiny vystupuje v konaní na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom, a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. Priemerný spotrebiteľ taktiež nedokáže v konaní náležite právne argumentovať a brániť sa, napr. aj vznesením námietky premlčania. Ust. § 201 veta druhá O.s.p. je preto vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje podľa § 93 ods. 2 O.s.p., obsolentné. Z uvedeného celkom jednoznačne vyplýva, že nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť „kvalifikovaný“, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd preto musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka, správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka, musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Argumentácia súdu je podľa jeho názoru nenáležitá, keď v odôvodnení napadnutého uznesenia vyvodzuje, že ak sama žalovaní proti platobnému rozkazu odpor nepodajú, tak nárok z neho vyplývajúci uznali a podanie odporu vedľajším účastníkom by odporovalo úkonu žalovaných, ktorí s obsahom platobného rozkazu vyjadrili konkludentný súhlas, keďže sa proti nemu zákonným spôsobom nebránili.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 172 ods. 1 O.s.p. súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa (žalobcu) a bez vypočutia odporcu (žalovaného) vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy, vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo, aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ust. § 43 sa nepoužije.

K zábrane tomu, aby u platobného rozkazu nastali účinky právoplatného rozsudku, možno podľa zákona včasným podaním odôvodneného odporu v zákonnej lehote, pričom legitimovaným na podanie odporu je predovšetkým odporca a na základe uvedeného splnomocnenia, aj jeho splnomocnený zástupca.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) osobitným predpisom je napr. aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na ktorého stranu sa pripojil. Môže sa teda vyjadrovať k veci, navrhovať dôkazy. Jeho postavenie je však obmedzené, pretože je

vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania, pričom aj opravný prostriedok môže podať len so súhlasom účastníka, na ktorého strane vystupuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že odpor ako opravný prostriedok proti platobnému rozkazu podal vedľajší účastníka na strane žalovaných, pričom v súdnom spise sa nenachádza žiadne stanovisko žalovaných vyjadrujúce súhlas s týmto odporom, pričom samotní žalovaní v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu nepodali. Na základe uvedeného je potrebné odpor podaný vedľajším účastníkom hodnotiť ako odpor podaný neoprávnenou osobou, pričom okrem uvedeného z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že odpor sa doručuje žalovaným do vlastných rúk, a teda aj keby vedľajší účastník na strane žalovaných preukázal súhlas žalovaných s odporom, bolo by ho potrebné hodnotiť ako podaný oneskorene.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na ich priznanie návrh nepodal a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by mu nejaké trovy v súvislosti s odvolacím konaním vznikli.

Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné